

KONTEMPT (3) *sb m*

Tekst nie oznacza pochyleń.

sg N kontempt (2). ◇ G kontemptu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Lekceważące i obraźliwe potraktowanie kogoś [contemptus – wzgardzenie Mącz 442d; – wzgarda Calep; niesłuchanie rozumu, pogardzanie; wzgarda, wzgardzenie – contemptus Cn] (3) : Pan Kamiński skoro nam votum przyszło prosił aby mógł mowić w Kole zmieysca swego, wszakże iesliby iaki contempt miał go potkać, od kogo albo acclamacye miały bydź onego zatłumiając tedy chciał y tey mowy swey zaniechać. ActReg 50, 173 [2 r.].

Synonimy: despekt, kontumelija, niecześć, obelżenie, pogardzenie, sromota, wzgarda, wzgardzenie, zelżywość.

HG